

Bayer Zsolt: Van remény, ha Svejknek igaza van

2026 július 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A titkokat sem lessük meg. Ugyanis nincsenek titkok. A világ varázstalanítva lett, s így egyszersmind titoktalanítva. Illetve a titkok, amelyek érdekesek és meglesend?k lennének, örökre titkok maradnak.

Olvasom intelmeidet. Itt ülök, a semminek azon az ágán, amit te el sem tudtál volna képzelni, és azon gondolkodom, lehettünk volna barátok? Nem. Mi biztosan nem lettünk volna barátok. Most, ennyi év elteltével és a semmi, a tökéletes semmi ágán ülve mégis engedd meg nekem, hogy így szólítsalak, barátom. Ezt az intelmedet olvasgatom: „Maradj fölöslegesnek, / a titkokat ne lesd meg. / S ezt az emberiséget, / hisz ember vagy, ne vesd meg.”

Tudod, az eleje nem okoz gondot. Fölöslegesek vagyunk. Mi, mindannyian, úgy, ahogy vagyunk. Egy egész generáció. Talán nem volt még az emberiség történetében generáció, amelyik annyira fölösleges lett volna, mint mi. Minden tudásunk, minden hitünk, minden gondolatunk, minden elképzelésünk, minden reménységünk és minden harcunk teljesen és tökéletesen fölösleges.

Hatvanhárom éves vagyok. Hatvanhárom évemb?l harmincnyolcat most húznak le a vécén. És ez még akkor is elborzasztó, ha az én generációmnak adatott meg a legcsodálatosabb élet. Szüleink, nagyszüleink szenvedésének ezredét sem kellett megszenvednünk, gyermekeink és unokáink eljövend? szenvedésének ezredét sem kell megszenvednünk, bár ?k még nem tudják, mi vár rájuk, és az ? nem tudásuk a mi szenvedésünk. De ez mindegy. Senkit sem érdekel. Ezért mondom csak neked. Hogy értsd. A mi fölöslegességünk nem vállalás, nem elhatározás, nem munka, hanem a kikerülhetetlen végzet. Úgyhogy ezzel rendben vagyunk.

A titkokat sem lessük meg. Ugyanis nincsenek titkok. A világ varázstalanítva lett, s így egyszersmind titoktalanítva. Illetve a titkok, amelyek érdekesek és meglesend?k lennének, örökre titkok maradnak. Várj, mondok egy példát, figyelj! Nem csak Pesten zajlik az élet: a romániai Covid-helyreállítási uniós támogatások adatbázisát teljesen és véglegesen törölték egy „kibertámadásban”. Benne kétmilliárd (!) euró összeg? tanácsadási szerz?déseket, amelyek sajnos „csak digitális formában léteztek”. Mi fog kiderülni, kik a hekkerek? Nyilván az „oroszok”. És el lehet költeni sürg?sséggel, nemzetbiztonsági okokra hivatkozva még egymilliárd eurót közbeszerzés nélkül, „kibervédelemre”.

Tudom jól, a háromnegyedét nem érted, nem is értheted. Elég, ha annyit megjegyzel, hogy ilyesféle titkokkal tele van az életünk, de ezek a titkok titkok is maradnak, mindörökre. Minden más titok és varázs viszont el van tüntetve, fel van számolva, szintúgy mindörökre. Mi pedig, a teljesen és tökéletesen fölöslegesek generációja, ücsörgünk az ötezer kötetes könyvtárunkban – fele apai hagyaték, másik fele saját gy?jtés –, bámuljuk a falat, és zsolozsmázzuk: „Ah, fáraó, rajongsz; hisz a tömeg, / A végzet arra ítélt állata, / Mely minden rendnek malmán húzni fog, / Mert arra van teremtve.” Így. És? Kit érdekel? Hiszen remek realityk mennek az RTL-en, a teljesen hülyék és képességtelenek pedig úgy repülnek a hírnév felé, ahogy átjár a huzat a házon. És ma már miniszterek és miniszterelnökök is válnak bel?lük. Szóval a feleslegesek és hiábavalók, akik nem tudni, mi végre léteznek, szállítják a titkok és varázslatok „leleplezését”, a maradék titok pedig titok marad mindörökre.

És akkor helyben vagyunk, barátom. „S ezt az emberiséget, / hisz ember vagy, ne vesd meg.” Mondj egy indokot, hogy miért ne. Hallgatsz, ugye? Nem csodálom. Persze, onnan is nézhetjük a dolgot, hogy ez soha nem volt másképpen. Már Miltiádész is tudta, Madách is tudta: „E gyáva népet meg nem átkozom, / Az nem hibás, annak természete, / Hogy a nyomor szolgává bélyegezze, / S a szolgaság vérengz? eszközévé / Sülyessze néhány dölyfös pártüt?nek. / Csak egyedül én voltam a bolond, / Hivén, hogy ilyen népnek kell szabadság.”

Nincs új a nap alatt. Illetve annyi mégis van, hogy ma már ugyanehhez nem kell nyomor. Megy ez nyomor nélkül is, s?t, úgy megy csak igazán. Ül az emberiség – legalábbis annak nyugati része mindenképpen – a legtökéletesebb semmi ágán, kiakasztja arra az ágra a közösségi médiáját, és reggelt?l estig van véleménye, amit bele is röfög az éterbe.

Nincs, mert nem is lehet ennél tökéletesebb semmi, ennél tökéletesebb üresség, ennél pompásabb hiábavalóság. „[…] s a földgolyón nyomor szivárog, / mint hülyék orcáján a nyál.”

Nos, kedves barátom, a világ nyugatnak (Nyugatnak, legyünk büszkék!) nevezett felén már sehol sem szivárog nyomor, s ennek következtében megsokszorozódtak a hülyék, s megsokszorozódott minden hülye orcáján a nyál. És ez a megszámlálhatatlanul sok hülye most éppen forradalmasdit játszik. Ahogy mondom, Dantonnak és Robespierre-nek képzelik magukat, persze úgy, hogy nevezettekr?l a legtöbb még nem is hallott, de a jakobinus-bolsevik lélek örök és kiirthatatlan, jönnek a dúlt keblü jakobinusok megint, f?zfapoéták, f?zfarajongók, jönnek a sz…rból, csönd van. Senki se pisszen. Alantról kevéske h?lt költ? csontujja int. Ó, ha gyilkolni szabadna újra, csámcsogva, hersegve szívnák a vért – miért is? Ki tudja.

Így. Megjöttek. 1919-et játszanak. „Dics?séges” 133 napot. Amib?l eltelt már vagy 65 134. Nap.hu. Ezt mentsd el.

S persze a 134 lehet 1340 is. De mindegy. El?bb-utóbb eljön az a nap. És majd akkor kell megmutatnunk, hogy különbek vagyunk. Mi, a teljesen fölöslegesek.

Szóval barátom, tudsz mondani akár egyetlen indokot, hogy ezt az emberiséget miért ne vessem meg? Nem tudsz. Senki sem tud. Ötezer kötetes könyvtárból kipillantva végképp lehetetlen indokot találni. Ötezer kötetes könyvtárból kipillantva csak a megvetésre vannak okok s indokok. És, mondom, itt van az, ami még nem volt soha, hogy készen kapod, megállás és pihenés nélkül a teljesen hülyék és a teljesen fölöslegesek véleményeit. Ennyire alaposan még soha, semmikor nem volt megfejtve a világ, legyen szó a magyar belpolitikáról vagy a friss háborúkról – mindenki mindent tud, ráadásul minden „tudás” megfellebbezhetetlen.

„– Mit gondol, Švejk, sokáig tart még ez a háború? – Tizenöt évig – felelte Švejk. – Ez magától értet?dik, mert egyszer már volt egy harmincéves háború, és most kétszer olyan okosak vagyunk, mint azel?tt, tehát harminc osztva kett?vel, az tizenöt.”

Na, hát ezek a boldog id?k elmúltak, Svejket ma már rajtunk kívül nem olvas senki sem, viszont mindenki kétszer – ha nem százszor! – olyan okos. S közben már nemcsak fehérek közt keresgélünk egy európait, hanem európaiak közt is egy fehéret. S aki keresgél, azt hívják rasszistának. Aki meg siratni meri a régi Európát, az a „széls?jobboldali”. Aki pedig rasszista, széls?jobboldali, ne adj Isten patrióta, na az a korrupt. Ezek a dolgok kéz a kézben járnak. A többi meg a maradék titok.

Orwell Állatfarmjáról a disznók belakták, benépesítették a Nyugatot, és kikiáltották az újfajta demokráciát, az újfajta liberalizmust, az újfajta szabadságot, jakobinus és bolsevik b?zt áraszt mindegyik. Vagyis dögszagot. És ha este, lefekvéskor a párnád alá teszed a mesterséges intelligenciát meg a Facebookot, akkor reggel államférfiként fogsz ébredni, és akkor félmeztelenül, kigombolt gatyában süthetsz palacsintát. Egy fénykép erejéig.

A „nagy francia forradalomban” a jakobinusok 150-200 ezer (!) közötti francia katolikust öltek meg Vendeében. Azért nem nevezik genocídiumnak, mert ezt a fogalmat csak 1944-ben alkották meg. Vendeének a közemlékezetb?l való kitörlését egy francia történész 1985-ben memoricidiumnak nevezte. Legalább 1850 óta a magyarság ellen is memoricidiumot folytatnak az ellenségei. De egészen napjainkig a magyarság ellen folytatott memoricidiummal szemben volt ellenállás. Most, hogy nincsen semmi más, csak csorog a szépen felszaporodott hülyék orcáján a nyál, megsz?nik lassan az ellenállás. Még néhány fölösleges próbálkozik, kitekintve ötezer kötetes könyvtárának ablakán, a többi néma csend. De hát ki tudna versenyre kelni mondjuk azzal, hogy „Zendaya többször is szemléltette a vörös sz?nyegen, hogy mit jelent számára az istenn?-outfit. Legújabb filmje, az Odüsszeia sajtókörútja során ugyanis jó néhány éteri szettet bevállalt, amiben földöntúli jelenségként tündökölt. Legutóbb egy igencsak merész, köldökig kivágott, arany blézert viselt hozzá passzoló szoknyával.” Na ugye…

Vagy ezzel: „A 75 éves Staller Ilona, azaz Cicciolina Holczhaffer Csabának adott interjút, amelyben beszélt a mindennapjairól, politikai nézeteir?l és magánéletér?l. Elmondása szerint 1971 óta él Olaszországban, ahová els? férje révén költözött. Kett?s, olasz–magyar állampolgár, és állítása szerint figyelemmel kíséri a magyarországi eseményeket. Kifejezte, hogy nagyon drukkol Magyar Péternek, akit er?s és karizmatikus embernek tart. »Er?s és karizmatikus embernek tartom, aki szerintem sok jót fog tenni Magyarországért« – jelentette ki. Hozzátette, hogy az interneten követte a választási eseményeket, és együttérzett a gy?zelmet ünnepl? tömeggel. »Boldog vagyok, hogy véget ért az Orbán-korszak, és remélem, a volt miniszterelnök megkapja a büntetését, börtönbe kerül« – fogalmazott.”

Azt hiszem, egész életemben arról álmodoztam, hogy egyszer végre megismerhessem Cicciolina véleményét a magyarországi belpolitikáról. És lám, nekem még ez is megadatott. S ami még nagyon fontos, hogy Cicciolina mondott még valamit – ezt: „Csak egy szuperintelligens férfi tudna boldoggá tenni.” A fenébe, err?l is lemaradtam… Semmi baj, marad nekem a Svejk. „Nem lehet mindenki okos, kell, hogy a hülyék kivétel legyenek, mert ha mindenki okos volna, akkor annyi ész volna a világon, hogy attól minden második ember teljesen meghülyülne.” Most mondd, hogy úgy van! Továbbá: „Gazember is kell a világba. […] Ha mindenki csak jót akarna a másiknak, már rég agyonverték volna egymást az emberek.” Hülyékkel és gazemberekkel kiválóan el vagyunk látva. Ha Svejknek igaza van, akkor mégiscsak van remény…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Ajánló